תלמוד בבלי · אחרונים · הגהות יעב״ץ · סדר נזיקין

הגהות יעב"ץ על מכות

רבי יעקב ב"ר צבי [היעב"ץ] עמדין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות יעב"ץ על מכות

רבי יעקב ב"ר צבי [היעב"ץ] עמדין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-יעבץ-על-מכות/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 4
דף ד. 4
דף ד: 4
דף ה. 4
דף ה: 5
דף ו: 5
דף ז. 5
דף יא. 5
דף טו. 6
דף יז: 6

דף ב:

גמ' ואין משלמין את הכופר קסברי. נ"ב רבנן:

דף ד.

שנפל "לתוכן" קורטוב יין "ומראיהן" כצ"ל וכן בפעם השני [וכ"ה בחולין ובמתני' דמקואות]:

שם תניא נמי הכי כו' חיישינן לשלשה לוגין כו'. צ"ע ונראה דט"ס הוא סירכה דלעיל נקט ואתא [ועי' מהר"ם. ולפמ"ש הריטב"א במימרא דרב לפי גירסת התוס' נוכל לגרוס גם בברייתא כן אלא מלת שאובין ל"ג]:

תוס' ד"ה אמר כו' וטובל ביין. נ"ב צ"ע מאי דמסיק חיישינן לשלשה לוגין כו' דילמא ל"ג [ועי' ריטב"א שיישבו]:

דף ד:

גמ' ר' עקיבא אומר כו'. נ"ב זהו חדוש זר שיקדם ר' יהודה לר"ע רבו [ועי' תוס' ב"מ דף ד' ע"ב סד"ה אין הב'] ועוד שר"ע ישיב דבר על ר' יהודה תלמידו שמא ט"ס יש כאן. או ר' יהודה אחר הוא לא סתם ר"י בן אלעאי [ז"א כדמוכח לקמן דף ט"ז ע"א וב"מ דף צ"א ע"א ותמורה דף ג' ע"א ובחולין דף פ"ב ע"ב דף צ"א ע"א דף קמ"א ע"ב. והאמת כגירסת רש"א ומהר"ם דצ"ל ר' יעקב וכמ"ש בפסחים וסנהדרין ובחולין דף פ"ג דף צ"א ובשבועות דף ג' ואיתא שם וממאי דר' יעקב כו' ובתמורה דף ד' ואיתא שם ור' יעקב האי כו' ויש עוד ראיות לזה]:

דף ה.

תוס' ד"ה וכן. כל כמה דלא נגמר דינו בממון הוי בר כו' כצ"ל [וכ"ה כוונת הרש"א רק להגיה במקום דכל צ"ל כל ובמקום נמי צ"ל בממון דלא כמ"ש בשמו בגליון ואם היתה כוונתו למחוק ממלת נמי עד מלת בממון ולהוסיף מלת הוי אחר מלת בממון הל"ל "בממון הוי קרוב כו'" עכ"ל כצ"ל]:

דף ה:

גמ' אם לא הרגתי כו' אם לא שפכת כו'. נ"ב אע"פ שהוא לבדו לא הרגו שאין ד"נ אלא בסנהדרין של כ"ג. אלא לפי שהיה נשיא הקולר תלוי בו. ונראה ששמעון ב"ש לא היה אז בב"ד כשגמרו דינו של זה:

שם ר' יהודה בן טבאי. נ"ב הר' ט"ס [וכן בפעם הראשון] וצ"ל בלי ר' כמו ששנו חכמים הזוגות בראשון דאבות:

דף ו:

אלא להבחין בין שוגג למזיד. נ"ב קשיא לי דילמא אשתלי ולאו אדעתיה או שכור או נטרפה דעתו באותה שעה היה מחמת סבה עת ופגע אשר יקרה. כי העושק יהולל חכם וגו'. גם הבא לכלל כעס בא לכלל טעות ואם חכם הוא חכמתו מסתלקת [פסחים דף סו ע"ב]. וכן המצטער ביותר ומי שיסורין מושלים בגופו וכן הרבה. ולכן אמרו [ב"ב דף טז ע"ב] אין אדם נתפס על צערו [ועי' ריטב"א בזה]:

רש"י ד"ה בדיני נפשות כו' ואת הנדון. נ"ב עי' תוס' ד"ה הרי אלו:

דף ז.

ובחו"ל כו' ואי אתה מושיב בכל עיר ועיר. נ"ב נמצא בני ישראל שבחו"ל גרועים בזה מב"נ שמצווים על כך בכל עיר ועיר כדאיתא בפרק ארבע מיתות (דף נ"ו ע"ב) [ובאמת ברמב"ם ספ"ט מהלכות מלכים ליתא אלא בכל פלך ופלך ונראה שכן היתה גירסתו בסנהדרין שם ועי' ברמב"ם ריש הלכות סנהדרין ובכ"מ שם וצ"ע]:

דף יא.

רש"י ד"ה שכרה דוד שיתין יסודות כו'. נ"ב קמפרש שתין זה לשון השתות יהרסון [תהלים יא] ובלשון משנה [יומא דף נ"ג ב' וע"ש בגמ' דף נ"ד ע"ב] ובתרגום שבעזרא [ד] ואשיא יחיטו. משום דע"כ [ל"ל שתין ממש] דשתין היו משמת ימי בראשית דפליגי בה [חסר ת"א] פרק לולב וערבה [דף מ"ט ע"א וע"ש ברש"י ותוס' וברש"א בח"א] ובהחליל [דף נ"ג ע"א] כתב רש"י ע"א:

דף טו.

גמ' [אונס שגירש אם כו' ואם כהן כו'. מפורש בתוספתא וירושלמי פ"ג דכתובות אחד האונס ואחד המוציא ש"ר שגירשו כופין אותן להחזיר אם היו כהנים סופגין את הארבעים וכ"פ הרמב"ם ובחנם טרח בזה הע"ל]:

דף יז:

ואע"ג דאית להו. נ"ב לכל דבריו:
סליק